

Anbringelsesgrundlag

**Ramme for Familieafdelingens
arbejde**

Indhold

Indledning	3
Anbringelse - hvornår og hvordan?	4
Børns mening tæller	4
For socialt udsatte børn og unge gælder:	4
For børn og unge med funktionsnedsættelser gælder:	5
Søskende til anbragte	5
Anbringelse – hvorhenne?	6
Samvær i forbindelse med anbringelse	6

Indledning

Anbringelsesgrundlaget beskriver den overordnede ramme for Familieafdelingens arbejde i forhold til at anbringe børn og unge.

Formålet med anbringelsesgrundlaget er at sikre faglig og økonomisk styring, og anbringelsesgrundlaget er også en rettesnor og et værktøj for den enkelte koordinerende rådgiver i forbindelse med overvejelser af anbringelser af børn og unge.

Anbringelsesgrundlaget tager udgangspunkt i Barnets Lov med individuelle faglige vurderinger og skøn, børne- og ungepolitikken samt den Helhedsorienterede indsats.

I Vejle Kommune vil vi sammen stå på tæer for, at alle børn og unge får en så god og udviklende barndom og ungdom som muligt og dermed et grundlag for et godt voksenliv.

I vores nye børne- og ungepolitik har vi fire ambitioner, som også sætter retning i forhold til at skabe gode børne- og ungeliv for de mest udsatte børn og unge:

- Børn og unge i balance - Alle børn og unge skal rustes til at stå i eget liv
- Relationer rykker - Alle børn og unge skal opleve tryghed gennem gode relationer
- Rammer, der rummer - Alle børn og unge skal opleve at være en del af et godt og inkluderende fællesskab
- Vær i verden - Alle børn og unge skal udvikle kompetencer til at kunne forstå og begå sig i verden.

Anbringelse - hvornår og hvordan?

Når Familieafdelingen overvejer anbringelse af et barn, sker det med afsæt i en børnefaglig undersøgelse, hvor barnets udækkede behov bliver indkredset. Barnets samlede behov for støtte er afhængig både af barnets særlige behov og funktionsevne og af forældrenes ressourcer og vanskeligheder.

Det betyder, at følgende kriterier skal være opfyldt, hvis et barn skal anbringes:

- Barnet skal have et væsentligt behov for særlig støtte og
- Barnets forældre er ikke i stand til at varetage omsorgen for barnet og
- Det er ikke muligt at sammensætte en tilstrækkelig støtte i hjemmet i er ikke til stede.

Familieafdelingen ønsker at understøtte den faglige vurdering i den børnefaglige undersøgelse ved at implementere Børne- og Ungelinealen. Den skal bidrage til, at vurderingerne danner udgangspunkt for en fælles forståelse af de udækkede behov, og at det kan give en mere ensartet forståelse af barnets/den unges trivsel på tværs af børn- og ungeområdet. Børnelinealen vil samtidig bidrage til en fælles dialog og forståelse ved inddragelse af barnet/den unge og forældrene i forhold til vurderingen af trivslen hos barnet/den unge.

Børns mening tæller

Barnets Lov lægger grundlæggende vægt på, at børn og unge skal inddrages i alle beslutninger og afgørelser, der vedrører dem.

Inddragelse af børn og unge er helt centralt i den generelle sagsbehandling. Dialogen om barnets/den unges aktuelle udvikling og trivsel, med hjælp fra Børne- og ungeneal, skal bidrage til en større indsigt i egen fortælling om, hvordan det går, og hvad der skal ske fremadrettet.

Inddragelse kan bidrage til forståelse, accept og ejerskab hos barnet, den unge og familien af de løbende beslutninger.

Med Barnets Lov får alle børn ret til at bede om at blive anbragt. Børn, der er fyldt 10 år og allerede er anbragt, får ret til at anmode kommunen om, at der træffes afgørelse om permanent anbringelse uden for hjemmet. Bestemmelsen er en ret til at anmode om, at anbringelsen bliver permanent, og Familieafdelingen er herefter forpligtet til at undersøge og vurdere, om der af hensyn til barnets bedste skal udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse. Bestemmelsen indebærer dog ikke, at barnet har ret til at blive permanent anbragt. Det er Familieafdelingen, der vurderer og træffer afgørelse om, hvilken hjælp barnet har brug for.

For socialt udsatte børn og unge gælder:

Små børn fra 0-6 år:

Vi iværksætter en indsats så tidligt som muligt. Hvis forældrene ikke kan sikre barnets sundhed og udvikling, kan barnet anbringes fra fødslen.

Anbringelse sker som udgangspunkt i netværkspleje eller familiepleje. Vejle Kommune vurderer, om der er grundlag for adoption af hensyn til kontinuitet og stabilitet i barnets liv, når det må antages, at barnet eller den unge vil være anbragt i en længere årrække. Det kan sandsynliggøres, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet.

Store børn fra 6-14 år:

For børn i skolealderen er der ofte tale om forældres manglende omsorgskompetence kombineret med børnenes specifikke problemer og behov for støtte.

Ved manglende omsorgskompetence hos forældrene iværksættes støtte i hjemmet, men er dette ikke tilstrækkeligt i forhold til at varetage omsorgen for barnet, kan der ske anbringelse. Støtten i hjemmet kan bestå af kompenserende støtte, ophold i fritidsfamilie i eftermiddagstimerne eller støtteophold i netværk eller plejefamilie i weekender og ferier.

Det betyder, at børn i alderen 6-14 år anbringes, når:

- Der ikke findes andre muligheder, der kan afhjælpe barnets mistrivsel.
- Barnets netværk ikke kan bidrage yderligere i forhold til barnets problemer.
- Der er grundlag for anbringelse uden samtykke og
- Der skal være en begrundet formodning om, at formålet med anbringelsen kan opnås.

Unge fra 15-17 år:

Vi anbringer som hovedregel ikke unge fra 15-17 år. Der er stor risiko for, at anbringelsen af unge bryder sammen, og samtidig kan en anbringelse sammen med andre unge med alvorlige adfærdsproblemer forstærke den enkeltes problemer.

I stedet for anbringelse tilbyder vi typisk "mellemformer" i hjemmet, som vi tilrettelægger med leverandørerne. Den unge kan også anbringes på eget værelse i nærmiljøet med støtte.

For unge, der har begået alvorlig kriminalitet, har et massivt misbrug eller er i meget alvorlig mistrivsel, og hvor et miljøskifte vurderes nødvendigt, kan der ske anbringelse. Såfremt vi anbringer unge, skal der være en begrundet formodning om, at formålet med anbringelsen kan opnås.

For børn og unge med funktionsnedsættelser gælder:

De børn, der anbringes, er ofte større børn med multiple funktionsnedsættelser, som har et omfattende behov for voksenstøtte/pleje ofte i de fleste af døgnets 24 timer. Børnene kan have en voldsom eller udadreagerende adfærd. Der kan også være tale om børn med mindre indgribende funktionsnedsættelser, hvor barnets forældre har begrænsede ressourcer og svære vanskeligheder.

Vi anbringer ikke, hvis anbringelsens hovedformål f.eks. er botræning som led i den særligt tilrettelagte uddannelse (STU).

Søskende til anbragte

Anbringes et barn eller en ung på grund af utilstrækkelig omsorg eller overgreb, skal der udarbejdes en børnefaglig undersøgelse af søskende i husstanden under 15 år. Når et barn anbringes, og når der er mistanke eller viden om overgreb eller utilstrækkelig omsorg, vil barnets søskende som udgangspunkt også være i en sårbar situation i hjemmet. Formålet med skærpsen er at sikre, at søskende til anbragte børn ikke bliver overset eller først får hjælp senere, når problemerne har vokset sig store.

Anbringelse – hvorhenne?

Netværksanbringelse er altid første prioritet. Familieafdelingen undersøger altid mulighederne for, at et barn kan anbringes i familiens netværk. Hvis netværksanbringelse ikke er muligt, anbringer vi børn i plejefamilier for at sikre en opvækst i et trygt familiefællesskab med nærhed og tætte relationer til få voksne.

I andre tilfælde kan det rette match være et børne- og ungehjem, som har et specialiseret tilbud, der imødekommer barnets eller den unges særlige behov. For at der også her sikres de trygge, tillidsfulde og varige relationer, skal barnet eller den unge tilbydes en venskabsfamilie.

Samvær i forbindelse med anbringelse

Et barn eller ung har under anbringelsen ret til samvær med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner.

Det er vigtigt, at forbindelsen mellem barn, ung, forældre og netværk holdes ved lige under en anbringelse, og at forældrene kan spille en positiv rolle i barnets eller den unges liv. Dette kan opretholdes ved samværet mellem den anbragte og den biologiske familie.

Barnets Lov tydeliggør, at samvær og kontakt skal tilrettelægges under hensyn til barnets eller den unges tryghed og trivsel. Loven afspejler, at det gode samvær og kontakt afhænger af den konkrete situation og forholdene omkring barnet eller den unge. Derfor skal barnet eller den unge have mulighed for indflydelse på rammerne for samvær. Der kan fx være børn eller unge, som ikke ønsker at have samvær hjemme hos forældrene, men ønsker at mødes et andet sted.

Sammen med barnet eller den unge, forældre og anbringelsessted skal rammen for forældrenes og netværkets deltagelsesmuligheder undersøges, og der kan dermed fastsættes forskellige rammer og løsninger for samvær. Hvis fysisk samvær ikke er til barnets eller den unges bedste, kan forbindelsen også vedligeholdes gennem sociale medier/virtuelt, telefonopkald, billeder, breve, livshistoriske fortællinger og fotobøger. Barnet eller den unge kan anmode om, at der er en støtteperson med til samværet. Denne støtteperson kan være en ven, familiemedlem, bisidder, professionel støtteperson eller lignende.

Al samvær foregår som udgangspunkt uden professionel støtte. Hvis der vurderes behov for professionelt støttet samvær, drøftes det i visitationsudvalget. Hvis der er behov for sikring af barnet under samvær, skal det vurderes, hvorvidt der skal indstilles til overvåget samvær, og sagen forelægges Børn- og Ungeudvalget.

Udgangspunktet er, at forældrene selv sørger for transport. Vi kan yde økonomisk støtte til transport jf. Barnets Lov § 35 stk. 4 nr. 5 for at sikre stabil kontakt og samvær mellem forældrene og barnet under anbringelsen. Der beviliges kørsel efter statens laveste takst eller til billigste offentlige transportmiddel.

